

værende Minister sig for 4 Aar siden, og naar man den Gaug mente, at Forholdene var livsfarlige, er de det saa meget mere nu som Følge af den stigende Trafik. Jeg vil derfor indstændigt advare den højtærede Regering mod at udskyde dette Spørgsmaal i længere Tid. Ansvarret kan let komme til at hvile tungt paa Regering og Rigsdag, saafremt der en skønne Dag indtræffer en eller anden Katastrofe paa Aarhus Banegaard, hvorved maaske mange Menneskeliv kan gaa tabt. Naar vi hidtil er nøjedes med nogle faa Skrammer derovre, skyldes det det særdeles dygtige og aarvaagne Stationspersonale, men det mindste Fejlgreb kan medføre en meget alvorlig Katastrofe, da Stationspladsen er saa indskrænket, at den ene Perron kun er 1 m bred. Det er formentlig bekendt for enhver, at man ikke i Aarhus har Perronundergang som paa mange andre, endogsaa smaa Stationer, men at man maa færdes over Sporene, hvor Togene farer ud og ind. Jeg vil derfor henstille, at man faar begyndt paa Udvidelsen ved, at man i denne Samling vedtager en Plan og bevilger dens Udførelse i det kortest mulige Aaremaal. Med en lille Smule god Villie vil den højtærede Finansminister sikkert kunne finde en halv Million Kroner til sin Kollega Trafikministeren, saaledes at Arbejdet nu kan blive paabegyndt. Jeg tror, at Pengene vil være vel anvendte.

Der næst vil jeg gerne omtale et andet Spørgsmaal, som gentagne Gange er blevet berørt under denne Finanslovdebat, Tantiemespørgsmaalet. Jeg mener, at Tantiemeprincippet er aldeles forkasteligt. Jeg og mange andre har talt om dette Princip ved Lønningslovenes Gennemførelse og senere ved Revisionen af dem og udtalt, at man burde afskaffe al Tantieme. Man naaede kun til at afskaffe den for de lavest lønnede indenfor Etagen, medens man bibeholdt den for det saakaldte overordnede Personale. Dette Tantiemeprincip har skabt megen Misforståelse hos alle dem, der benytter Togene; for alt det uheldige, der er sket, har man givet Tantiemen og det dermed følgende Sparesystem Skylden. Har Togene ikke været tilstrækkeligt opvarmede, har Publikum skældt ud og givet Tantiemen og det dermed følgende Sparesystem Skylden, og det samme har været Tilfældet, naar Folk er blevet stuvet sammen i Kupperne; ogsaa i Anledning af de forskellige Smaauheld, der er forefaldet paa Banerne, og nu sidst den store Bramminge-Ulykke er der skrevet en hel Del om Tantiemen

og Sparesystemet. Og hvad er saa Tantiemen? Den er slet og ret et Fikserbillede. Hvorfor kan man ikke lige saa godt give Generaldirektøren 20,000 Kr. i Aarsløn som 13,000 Kr. i fast Løn og 6—7,000 Kr. i Tantieme? — jeg ved ikke, hvor meget det bliver i Aar, næste Aar vil det i alt Fald blive mindre. Det samme gælder for de 4 Direktører, der staar opført med en Løn af 8—10,000 Kr. og Tantieme, Drikkepenge eller Dusør, hvad man vil kalde det, paa maaske 3—4,000 Kr. Jeg mener, det er forkasteligt, og at man ikke behøver at skjule for Landets Borgere, hvad de vedkommendes virkelige Aarsindtægt er, ved at fordele den paa forskellige Poster, saa at den maaske ikke ser saa stor ud. Hvad er saa Aarsagen til, at de Herrer faar den store Tantieme? For det første, at Rigsdagen har vedtaget Love, hvorved man har forhøjet Taksterne saavel for Person- som for Kreatur- og Godsbefordring og derved skaffet Statsbanerne et betydeligt større Overskud end tidligere. Deraf profiterer de Herrer, som er inde under Tantiemesystemet. Jeg synes, Systemet i sig selv er forkasteligt, og jeg vil henstille til den højtærede Minister at fremsætte Forslag om, at de vedkommende faar den Løn, som de ifølge deres Stilling kan fortjene, og at man ikke skjuler Lønnen ved at fordele den paa forskellige Poster, hvor ingen Mennesker kan finde den.

Systemet har jo ogsaa medført en ganske urimelig Sparsommelighed for det levende Materiels Vedkommende. Min ærede Partifælle, som repræsenterer Fredericia-Kredsen (L. Rasmussen), omtalte sidste Fredag Forholdene for Lokomotivførerne og Lokomotivfyrbøderne, og jeg kan fuldt ud slutte mig til hans Udtalelser. Disse Mennesker har en ganske urimelig lang Arbejdstid, det vilde indenfor den private Industri være ganske umuligt at holde en saa lang Arbejdstid, som Togpersonalet og Lokomotivpersonalet har. De har til Tider en Arbejdstid af 15—20 Timer i Døgnet, og det er et enærverende Arbejde, idet de foruden at fyre skal holde skarpt Udkig og tillige er udsatte for al Slags Vejr og Vind. Medens Arbejdstiden indenfor den private Industri er gaaet ned til 8—9½ Time, har man bibeholdt denne lange Arbejdstid for Lokomotivførerne og Fyrbøderne saavel som for Togpersonalet. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at der saa vidt muligt gennemføres en ensartet Arbejdstid ogsaa for Togpersonalet i videst mulige